

وگانیسیم برای محیط زیست

حفاظت از کره خاکی با گیاه خواری

حفاظت از زیست بوم و گونه های در حال انقراض

حیوانات پرورشی و خوراک آنها نیازمند مناطق وسیعی از سطح زمین است. در نتیجه این، برای راضی نگه داشتن مصرف کنندگان خواستار محصولات حیوانی، مناطق بیشتری از سطح زمین تخریب می شوند. تخریب جنگل ها با میزان هشدار دهنده ای رخ می دهد. 2000 الی 4000 متر مربع از جنگل های بارانی در هر ثانیه تخریب می شوند. بانک جهانی اعلام کرد که دامداری مسوول تخریب بیش از 91 درصد از جنگل های آمازون و حدود 80 درصد از جنگل های سطح کره زمین است. همین تخریب زیستگاه ها باعث میزان بی سابقه ای از انقراض گونه ها شده است. با از بین رفتن گونه مهره داران، این تخریب 114 برابر سریع تر از اثرات انسانی (مستقیم) صورت می گیرد. در گسترش انقراض گونه های خارج از تخریب جنگل ها، صید بی رویه، زندگی گونه های دریایی را در معرض شدید خطر قرار داده است. اگر همین رویه را ادامه دهیم، کارشناسان تخمین می زنند در سال 2048، اقیانوسهای بدون موجودات زنده خواهیم داشت. دامداری ریشه بسیاری از تهدید های بزرگ زیست محیطی می باشد. همچنین فرآورده های حیوانی به توزیع ناعادلانه منابع کمک می کند و دلیل مقادیر زیادی از درد و رنج حیوانات است، در حالیکه سلامت ما را نیز به خطر می اندازد. گیاه خوار شدن به حفاظت از ما و کره زمین و هر آنچه که روی آن قرار دارد کمک می کند.

حذف انتشار گازهای گلخانه ای

دامداری و شمار محصولات آنها عامل انتشار 32 میلیون تن گاز دی اکسید کربن است که عمده ترین دلیل گرمایش جهانی است. همچنین گاو ها گاز متان تولید می کنند که 20 مرتبه قوی تر و مخرب تر از گاز دی اکسید کربن است. هر گاو حدود 700 لیتر گاز متان در روز تولید می کند که برابر با 56 کیلومتر رانندگی با یک خودروی دو دیفرانسیل بزرگ است. همچنین کودهای حیوانی شامل اکسید نیترات با پخش آمونیاک در اتمسفر و آلودگی رودخانه ها، باعث چرخه کشتار ماهی ها و از بین رفتن منابع آب های آشامیدنی می شود. قطع درختان به منظور افزایش خوراک برای گسترش جمعیت گاوها، خوک ها و مرغ ها باعث کاهش درختان برای جذب دی اکسید کربن خطرناک می شود. همچنین دامداری های صنعتی بیشتر از بخش تولید، تغذیه و حمل و نقل، مقادیر زیادی از سوخت های فسیلی را می سوزانند.

حدود 3.5 میلیارد انسان می توانند با خوراکی مورد استفاده در بخش دامپروری زندگی کنند.

جمعیت روی زمین در حال رشد است و تنها انسان ها تکثیر نمی شوند. تعداد دامداری ها با عواقب ویران کننده محیط زیستی به صورت تصاعدی در حال افزایش است. بخشی از مردم در حال افزایش آگاهی خود نسبت به اثرات زیست

محیطی هستند و با انتخاب محصولات سازگار با محیط زیست، کاهش زمان استحمام، دوچرخه سواری تا محل کار و در مسیر بازگشت سعی بر کاهش این اثرات دارند. علی رغم اینکه این ها قدم های مثبتی هستند ، اما برای داشتن اثر معنی دار روی سیاره ما باید رژیم غذایی خود را تغییر دهیم. دامداری و حمایت از آنها مسلماً مضرترین فعالیتی است که ما انجام می دهیم. این مورد ، قابل توجه ترین مشارکت برای تغییرات اقلیمی است که پاسخگوی حداقل 14.5 درصد از انتشار گازهای گلخانه ای در سطح جهان است. همچنین این دلیل بارز انقراض گونه ها ، مناطق مرده اقیانوس ها ، آلودگی آب ها و تخریب زیست گاه ها است. ما نیازمند برخورد با مسائلی هستیم که ریشه آنها در بررسی ارزش های نهان مواد غذایی مصرفی مان است.

استفاده از منابع کارآمد

با افزایش جمعیت و پیرو آن افزایش مواد غذایی بیش از پیش، این موضوعی حیاتی است که بپردازیم به توزیع عادلانه منابع و اطمینان حاصل شود که هرکسی به اندازه کافی مواد غذایی و آشامیدنی داشته باشد. ما به سادگی می توانیم با تغییر الگوی مصرف و جایگزین کردن محصولات کشاورزی به جای محصولات حیوانی ، مواد غذایی ساکنین زمین را تامین کنیم. مصرف منابع برای پرورش حیوانات بسیار بیشتر از آن میزانی است که می توانیم تولید کنیم. تغذیه حیوانات با دانه های خوراکی و سپس مصرف آنها بازدهی بسیار کمتری دارد نسبت به مصرف مستقیم آن دست از محصولات کشاورزی. در نظر گرفتن 800 میلیون انسان گرسنه در هر روز این موضوع را مقداری محسوس تر می کند. از زمانی که میلیون ها نفر از جمعیت کره زمین تحت تاثیر خشکسالی سالیانه قرار دارند ، مصرف محصولات حیوانی عامل مصرف 92 درصد از آب مصرفی انسان ها است. این در حالی است که درصد بالایی از محصولات غذایی مورد استفاده برای تغذیه حیوانات پرورشی ، در کشورهای در حال توسعه تامین می شوند و آب مصرفی آنها از مناطقی است که با مشکل آب آشامیدنی مواجه هستند.

مترجم : ماندانا کریمی

لینک کانال تلگرام: https://t.me/Mandys_VI

منبع: https://www.vegansociety.com/sites/default/files/tvs_eniron_A5spreads.pdf